

No fa falta paraules

Un relat de: [Trossets del que penso](#)

Una finestra atrapa una imatge passatgera.

A pell nua

sols fotografia d'ànima neta,

que no té por de mostrar-la

encara que aquesta,

en sigui freda.

Algú ja l'escalfarà,

doncs respirar és tan innat

com buscar refugi de sentiment.

Somiar pot passar a ser

un acte de fe

si no es troba un per què.

Però jo sé i tu saps

que entre nosaltres,

passarà quelcom més.

No fa falta paraules

per explicar-te el que tots dos sabem.

No m'acompanyis,

guia'm.

No m'estimis,

desitja'm.

Els instints primitius

sempre són els bons.

Obre't a mi i el silenci ens acompanyarà

vestit de petons sota la teva finestra.

Viure en el teu cel

és una trampa

i jo, he caigut en ella.

Recordaré per sempre el teu escalfor,

doncs sempre tinc, fred de desig

si l'amor em troba al teu costat

nua d'esperit.